

در گذرهای

نویسنده: بیوی فیلکوف
دانلپی نیکیک پکند شورویزیستهای بادکوبه
تایکمد سال قبل از این نیز اش جاوید داشتند

من در خانه خود، دو قطعه سنگ دارم که یکی سفید است و دیگری سیاه سنگ سفید را در ریشه محظله شیشه‌ای سر بسته قرار داده‌ام که ریشه‌ها بر آن اثر ننماید، زیرا رطوبت در آن موثر واقع می‌شود. من هر دو سنگ را از حوالی بادکوبه واقع در ساحل دریای خزر به دست آورده‌ام. یکی از دو سنگ، نمک است ولی از نوع نمک ترکی که مثل بلور درخششده می‌باشد و دیگری نفت منجمد شده!

اگر روزی چشم‌های نفت در سراسر جهان خشک شد، برای فقدان نفت متأسف نباشید زیرا بسیاری از سنگ‌های سیاه که در کوه های بینیم نفت است، ولی نفتی که متحجر گردیده و اگر آن را تقطیر نمایند، نفت این دنیا دعوت می‌کند. هر چند در جاهایی هم به دست آورده‌اند، با اینکه مثلاً بلوار درخششده می‌باشد و دیگری اصل «مصلحت» بوی مرح می‌دهد:

حافظ برای رسیدن به خداوند و معبد خوبیش روش خاصی دارد. او مثل سالکان هفت مرحله‌ی «طلب، عشق، معرفت، استغنا، توحید، حیرت، فقر و فنا» را نمی‌گذراند. بلکه عاشق است و با عشق از دیار مشعوچه سر بر می‌کند:

حسن بی‌پایان او چندان که عاشق می‌کشد زمه‌ی دیگر به عشق از غیب سر بر می‌کند حافظ مردمی است که لب به دعا برای دیگران می‌گشاید و دیگران را به نیکی دعوت می‌کند. هر چند در جاهایی هم به اصل «مصلحت» بوی مرح می‌دهد:

آن سفر کرده که صدق‌فالة دل همه‌را داشت هر کجا هست خدایا به سلامت دارش او ما را به یافتن زیبایی‌های این دنیا دعوت می‌کند. از این سخن می‌توان فهمید که او توصیه می‌کند این دنیا را چون دنیای دیگر بسازیم و دوست داشته باشیم و اصل «فرشته» در اینجا نمایمان می‌گردد:

به ساقی می‌باقی که در جنت نخواهی بافت

کنار آب و کنایاد و گلگشت مصلا را

و این دو منطقه را به بهشت تشبیه می‌کند و می‌گوید که این جهان هم از وجود خداوند نشات گرفته است.

حافظ ما را در همه حال به خویشتن داری و آرامش فرامی خواند و به نوعی، تدبیر و سیاست را هم یاد آور می‌شود و بر عکس سعدی با جنگ طلبی مخالف است:

آسایش دو گیتی تفسیر این دوحرف است

با دوستان مروت با دشمنان مدارا

حافظ، به ما در پرده‌ی اشعار خویش تذکر می‌دهد که به بینیان دین بازگردیم، از زیر

پریه‌زیم و آن کار که می‌کنیم به واقع برای خدا و رضای خدا باشد. پیرو همین مولتمر

مدت یک جزیره به وجود آمد به طول یک کیلومتر

و عرض پانصد متر و ارتفاع چهار متر و اگر طوفان

معجال می‌داد آن جزیره در مجاورت هوا مبدل به

جزیره‌ای از سنگ سیاه می‌شد.

ممکن است پرسید که هوا چه می‌کند که نفت

مخلوط با گل سیاه را مبدل به سنگ می‌نماید. در

جواب می‌گوییم که اکسیژن هوا با نفت و گل

ترکیب می‌شود و سنگ به وجود می‌آورد.

من از روی آنچه با چشم خود در سال ۱۹۵۰ میلادی در آن

قسمت از دریای خزر که مقابله با دادکوبه قرار گرفته

خروج نفت مخلوط با گل را از زیر زمین دیدم و

نفت مخلوط با گل سیاه رنگ طوری با شدت از زیر

زمین یعنی از قعر دریا خارج می‌شد که در اندک

نمک یک جزیره به وجود آمد به طول یک کیلومتر

و عرض پانصد متر و ارتفاع چهار متر و اگر طوفان

معجال می‌داد آن جزیره در مجاورت هوا مبدل به

جزیره‌ای از سنگ سیاه می‌شد.

این کوه، از سنگ است زیرا نمک هم، سنگ

می‌گویند سنگ هایی که ما می‌بنیم در آغاز مثل

نفت مخلوط با گل سیاه، که مقابله با دادکوبه از زیر

دریا خارج شد، یک جرم نیمه مایع و غلیظ بوده و

در مجاورت هوا مبدل به سنگ گردیده است. ولی

تصور نشود که با همین توضیح تمام مسائل مربوط

به وجود آمدن سنگ ها حل خواهد شد. اکنون

نمک یک جزیره به وجود آمد به طول یک کیم (که من سنگ

بیرون می‌آید).

این سنگ از نمک هم، سنگ

جوف قسمت خارجی زمین قرار گرفته، متوجه

است. در صورتی که آنجا اکسیژن نیست، زیرا هوا

به آنجا نمی‌رسد. قسمت‌های تحتانی کوه‌های

اورال و هیمالیا نیز چنین است و آن کوه‌های ارتفاع

می‌گیرد.

قسمت‌هایی تحتانی کوه، به تدریج از جوف

متوجه این سنگ می‌شوند و این سوال پیش می‌کند که چگونه

در جوف زمین مواد مذاب، بدون این که هوا به آن

گذشته آتش فشان‌هایی وجود داشته که از آن‌ها نفت

مخلوط با گل را خارج می‌شوند و یکی از آن‌ها

فشنانها مجاورت هوا مبدل به سنگ می‌دانند، آن

گل در مجاورت هوا مبدل به سنگ می‌داند، آن

در منطقه موسوم به «صوری خانه» نزدیک

بادکوبه آتشکده‌ای بود که تا یکصد سال قبل از

این هم وجود داشت و هر سال عده‌ای کشیر از

زیستهای هایی را از طبقه سنن

فراموش شده زرشت بوده و خود او هم در عالم نظر و هم در

جهان عمل، به مبارزه با استبداد کمر بسته بوده است.

حماسه ایران، چنانکه گذشت، حمامه مردم ایران است در

برابر زورمندان و حاکمان و مستبدان.

در عرفان ایران همه جا استبداد مرد می‌شود. این فکر -

مخصوص عارفان نیست، بلکه در همه متفکران بسط می‌یابد.

عارفان سلطان واقعی را «درویشان» یعنی مردم ساده مذهب

می‌دانند و با استدلال جایی برای رخنه کردن «روحیه برگ»

و قبول استبداد حاکمان نیست.

می‌شود مربع شکل به نظر می‌رسید.

آنچه که می‌گذرد بودند و آنچه بینایی داشتند

می‌دانند و یکی از بانک‌های روسیه دارای حساب بود و هر

چه زیستی‌ای هایی می‌پرداختند منتقل به حساب

هزار پرسه بود.

از این بزرگ‌ترین اثاثه ای که نمی‌تواند بود.

لیل نوین چنین اندیشه ای نمی‌تواند بود.

متاسفانه ما از فرهنگ ایران باستان بی خبریم و نمی‌دانیم

در زمینه فکری مبارزه با استبداد چه اندیشه‌هایی از قلمهای

زندگان نیست، بلکه در این کشور راهی از

زندگانی می‌گذرد و همین قدر می‌داند که این اندیشه

در این کشور راهی از این اندیشه نیست.

همین قدر می‌داند که این اندیشه از این اندیشه

در این کشور راهی از این اندیشه نیست.

آنچه که این اندیشه از این اندیشه نیست

آتشکده‌ی جدید

همه به فکر آینده هستند چون آتشکده‌ی قدیمی، کهنه است و ما میراث فرهنگی کهنه نمی خواهیم، یک آتشکده جدید ساختیم تا ۵۰ سال دیگر بشود میراث فرهنگی. مسولی می گفت: دو تا آتشکده بفل هم نمی سازند؟ گل یا پوچ بیاورید، یکی را خراب کنید. قول می دهیم نخنید!

وای چقدر مهندس؟

وقتی مشکل آدریان به زودی حل می شود، مهندس ها جمع می شوند تا خاطره هایشان را برای هم تعریف کنند و کلی حال نمایند. جلسه‌ی مهندسان برای طراحی نقشه‌ی آدریان بزرگ برگزار شد. تا حالا این مهندس یکجا ندیده بودیم. به احتمال زیاد بعد از طراحی نقشه دوباره آدریان مشکل پیدا می کند و بعد از چند سال دوباره مشکلش به زودی حل می شود. پس تا ۵ سال بعد بای بای!

بوی گندم مال من...

آدم وقتی کانون دانشجویان را می بیند، بن اختیار به یاد ویتنام می افتد. نصف اتفاق ها را که خراب کرده اند، اب هم ندارند. مسولی می گفت: صرفه جویی در آب خیلی مهم است. عابری می گفت: وقتی داشتم از جلو کانون رده می شدم، شنیدم که بچه های کانون داشتند با هم می خواندند: یه لیوان آب مال من هر چی که دارم مال تو...

وقتی قورباغه ابو عطا می خواند...

ما این همه خودمن رو خفه کردیم و گفتیم این پذیرشگاه پارسایی امکانات ندارد، یک فکری به حاشی بکنید! پذیرشگاه دکتر پرورش را در بیزد تعطیل کردند. مسولی می گفت: گنه کرد در بدخشانی، به شوستر زدیه... بخشید زندن گردن مسخری... برای سرایدار پذیرشگاه پرورش از درگاه خداوند صبر آرزو مندیم. چون وقتی او برود، پذیرشگاه دوباره باز خواهد شد!

به دنبال قصر فیروزه

وقتی کسی زمین های قصر فیروزه را پیگیری می کند، یعنی باید دنبال آن ها بددود. در نتیجه وونده‌ی قابلی می شود. این بزرگ ترین نتیجه‌ی پیگیری زمین های قصر فیروزه است. مسولی می گفت: ما خودمان هم نمی دانیم چرا یکبار موافقیم و یکبار مخالف؟ چرخ و فکر می گفت: بگرد تا بگردیم!

شیرجه در کوش

کوش و رجاوند را برای ساختن استخر گودبرداری کردند. مسولی می گفت: برای شنا در این استخر مایو دو تیکه الزامی است. استخر ۲۰۰ میلیون تومانی، مایوی حداقل دویست هزار تومانی می خواهد. البته اگر این استخر را هم بعداً به خودمان اجاره ندهند!

اسفندیار

بد بیاری

کسی در فکر ما بیچارگان نیست کسی با ما فقیران مهربان نیست ندانم تا به کی خون می خورم من که از شادی، عزیز من، نشان نیست زبس سگ دوزدم من نوی این شهر درون جسم من دیگر که جان نیست زمستان می رسد از راه و با من کسی ناساز کارتر از خزان نیست ندارم من لباس از بهر طفلم درون سفره‌ی ماهمن که نان نیست نه رحمی نه مروت نه علاقه کجا رفتند کز آنها نشان نیست شاخ شمشاد

از تور براتور تا کاربراتور

قسمت آخر

از: آدم

این حکایت اینقدر طول کشید و آنقدر دبیر سرویس جملات را حذف کرد خودم نفهمیدم که تا حالا چی شده؟ پس از گفتگوهای فراوان، به اتفاق دکتر رهسپار ساحل امن و زیبای همچوar پلاز شدیم، که متوجه شدیم چند تن از همسه‌یان شمالي به زور می خواهند با دو تن از نسوان تور، گفتمان فرهنگی، ارزشی انجام دهنده و ما که ذاتاً انحراف طلب و بی منطق هستیم به جای گفتمان، مستلزم فرهنگی انجام داده و از ادامه‌ی گفتگو جلوگیری کردیم، به اتفاق و با هیجان زیان به نزد ریاست محترم تور رفته تا در مورد امنیت بیش از حد محل صحبت کنیم که فرمودند: ایشان خواب تشریف دارند.

بنابراین مسائل حیثیتی، امنیتی دیگر صدایش را در نیاورده و به اتفاق چند تن از جوانان به شغل شریف پاسداری از ارزشها تا بامداد مشغول شدیم. فرداصیح پس از صرف صحابه دیدیم که اگر ظهر گرسنه بمانیم، توی ذوق فرهنگیمان می خورد.

چند نفر را بسیج کرده به همراهی هم به بنادر انزلی رفته و مکولات، تنقلات و فسفرات دریایی به بهای خردیم و میسیس به کمک هم به کار اجباری برای پختن مجبور شدیم و بالاخره ناهار حاضر شده و همگی نوش جان کردیم، متساقنه خیلی خوب گذشت، پس از آن به استراحة اجرایی در زیر درختان پرداختیم و پسین گاه با همان خودروی جمعی بزرگ به تهران برگشیم.

رانندۀ خودرو قیاقاج می رفت و متوجه شدیم که کمی دهانش بو می دهد که مورد اعتراض دکتر سپهر و بقیه یه ها فرمان بوده و به خاطر حفظ سلامت ما و توصیه جتاب آفای دهباشی کمی آب شنگولی میل نموده اند که سر حال باشند.

در بهترین ساعت یعنی ۱۲ نیمه شب به تهران رسیدیم. مدیریت عزیز تور با درایت تمام کسی پاشند ولی ما ها که متوجه نبودیم همه را سالم به درب خانه هایشان رساندیم.

در آخر پیشنهاد میل نموده شب به تابه ها، بخصوص نسوان بفهمند که نباید متکی به خوب می باشد ولی خداوندی قیمت تجربه اندوزی اش را خودتان پرداخت کنید. نه خواهان، مادران، برادران و فرزندان ما.

خیلی دلم می خواست مثل آغاز این حکایت، اتمام آن را با خنده و طنز تمام کنم ولی

ناخودآگاه هر موقع به یاد آن شب کنار دریا و رحمی که خداوند به بچه های معصوم ما کرد

می افتم، نمی توانم. امیدوارم که ببخشید.

آن سخت دلان سست کوشان

آویخته سجده شان به گردن

همچون جرس از درازگوشان

مهر ۸۱ - آدم

اندر ز نامه ابوالهول پانگی

۱- فرزندم در جمع مال بکوش، چون اگر دارا باشی و از دانش بی بهره: غم نیست . دانشمندان بسیار از بهر مال گردت همی آیند و کتاب ها از بهوت نویسند.

۲- هرگاه به ضیافتی به سالن خسروی اندر شوی بکوش تا نخستین کسی باشی که به میز غذا دست می یابی و بشتاب خود را از اغذیه و اطعمه ای باشته نما، که اگر جز این کنی با سفره‌ی تهی و شکم خالی مواجه همی گردد.

۳- اگر طالب مال و نام هستی اول انجمنی گرمه‌ی «سازمانی، کانونی یا یا دسته ای به راه بیاندار، مال و مکتب از خیراندیشان برسد.

۴- فرزندم شاعری بیاموز و مداعی پیشه کن تا تو را در هر اجمنی عزیز دارند و به مهمانی ها بخوانند و به سفرها ببرند.

۵- زود به زود به آدریان بزرگ مرو تا تو را سرایدار در بگشاید.

۶- فرزندم هیچ گاه با سخن خود مردمان را میازار، زیرا که کردار مؤثر تر است.

۷- فعلتاً این اندرزها را به کار بیندید تا بعد.

بافتني سابق

یکی بود یکی نبود توی این شهر پر از آفت و دود یه بنای گنده بود سه تاهفتان می شه چند تا؟

اینهمه آدم توافق جمع شده بود

• • •

واسه هم قصه می گفتند آدمایا که تور به هم می بافت و اسه ما یا که خط با یه نشون می کشیدن عصیانی می شدن

فحش های آبدار می دادن جلو هم دعا می کردن و اسه هم پشت سر... آخ! پشت به هم

• • •

کجاشی؟ بزم شبا هم روبراست هنو خیلی از چیزهای توی راست اون یکی مدیر می شه

این یکی هی سر خود چکمی کشه اون یکی هی سر خود چکمی کشه

سوار می شه یکی هم آب رو به آسیاب مردم می کنه دکتره دوماه دوماه خونه می ره وقت رفتن با قرق و غمزه می ره

• • •

خلاصه، آی بچه های ننه دریا ننه دریام و اسه توں گریه می کرد هه می گفت: یون (۱) نرین

مکه اینجا چشے با مدیر خوب؟ چونکه ما مدیر داریم

چکه که ما ریس داریم

(۱)- وین همان پایتحت اتریش است. باغ

تیکانها

تاخوانی این ستون سرنوشت در تیکان فرق بین خوب و زشت گر که نیکو سیرتی یا بد سرنوشت تو در اینجا شد نوشت

این سردبیر ما هر چی آدم کله پوکه و هیچ گروهی قبولش نمی کنه تکه ای دیواری از دیوار مکوتاه تر گیر نمیاره. نمونش همین جیر جیر. قربونش برم همه جور عبیه داره. فقط چیزی که نداره عقله. حالا این آدم میاد و پیشنهاد می ده اونهم بیشنهاد ورزشی.

یه روز این جیر جیر امده بود و می گفت: حالا که می ریم تو محیط ورزشیمون بساط چای و قلیان علم می کنیم و با اینهمه تمدن درخشنان که هرودت هم اعتراف کرده و گفته ایرانی ها تا بیست سالگی به کودکان خود اسب سواری و تیراندازی و راستگویی می آموزند، من که جیر جیر ک باشم بیشنهاد می دم که یک نفر مثل شیر خدا پیدا کنیم و تمیک بدیم دستش، بالای زورخونه بزن و بخونه و اونهایی که تو زورخونه هستند به جای میل و افقر برگردون. گفتم: خب دیگه بگو.

گفت: به اوایی که می خوان بمن مسابقه شنا قبل از مسابقه حشیش بدیم بکشن تا استخر رو دریا بینن و از ترس این که غرق نشن تند و تند دست و پا بزن و بزند بشن. به بوکسور هامون هم ال- اس- دی بدیم تا شجاعت کاذب پیدا کنند بزن طرف رو درب و داغون کن. به وزنه بردار امون ماری... گفتم چیزی به بند داری بیشنهاد آبکی می دی؟ پاشو برو و از جلسه بیرونش کردیم.

می بینید ما با چه آدم های بی سعاد و کله پوکی سرو کار داریم؟

بغفو

باید این د گ ا ای

از نامه های رسیده

بالابر یا آبروی؟!!

وقتی آبروی جامعه مستقیماً به سیم بکسل آسانسور تالار خسروی وصل باشد، به راحتی می شود با فشار یک تکمه، آبروی جامعه را برد. حالا پایین یا بالایش بستگی دارد که چه کمکه ای را فشار دهدیم. از سویی دیگر اگر خدای نکرده، نگذارید که موتور آبروی جامعه را همان آسانسور است را در اتاقن انصب کنند، باز هم آبروی جامعه را برده اید چون مجبورند آسانسور که همان آبروی جامعه است را ببرند جای دیگر نصب کنند. همه ای دردرس هایمان از روزی آغاز شد که یک شرکت که نسبت به دیار رفسنجان می رسید، به دستور مسؤول پروژه، یک آسانسور دوازده نفره دیگر شد گفت: هر کس امداد را بالا گردان آبروی جامعه در تالار خسروی نصب کرد و چند تا دانشجوی شیطان که نمی خواستند خانه شان خراب شود به این کار اعتراض کردند بعله! اینجوری شد که آبروی جامعه به خطر افتاد.

واقعاً بعضی از مسؤولین پروژه چقدر به فکر آبروی جامعه هستند... شاهد این ادعای درهای مثبت کاری شده سرویسهای بهداشتی (توالت سابق) تالار خسروی است.

راه اندازی بیمارستان خداداد محابی

جوچه اردک زشت

طبق آخرین اخبار رسیده از کرمان مهندس نوذری به سمت سپرستی بخش چشم، گوش و پوست بیمارستان خداداد محابی برگزیده شد. وی در بخشی از آینین بالماسکه که در ماه گشت در کرمان با حضور تیم چند از هموندان برگزار شد گفت: هر کس امداد را بخواهد چشم پزشک را از کاسه در می آور و ادامه داد: هر کس امداد را بخود پوستش را بخانی می کنم. وی همچنین افزوه: هر کس بگوید امداد، گوشش را بیم. که این مساله مورد توجه مسؤولین بیمارستان خداداد محابی قرار گرفت و آنها تصمیم گرفتند وی را که در ضمن داشتن مدرک مهندسی، درسه شاخه‌ی علم طب تخصص دارد و در این زمینه با خدای ایامزه بوعلى سینا برای اینجا می‌گردند. در اینجا می‌گردند: هر کس بگوید امداد را بخواهد چشم پزشکی می کند. وی همچنین افزوه: هر کس بگوید امداد را بخواهد چشم پزشکی می کند. در حاشیه: این گزارش می افزاید، مهندس نوذری به بازی قایم موشک با خبر نگران علاقه ای خاصی دارد و در یکی از همین بازی ها به جای «برید قایم شید» به خبر نگران مگفت: «برید گم شید»

آگه

مهندس مشاور محترم پروژه بازسازی تالار جشنگاه!

